

LISTEK.

»Pravniško društvo« se imenuje najnovejše društvo naše, katero so te dni ustanovili slovenski pravniki v Ljubljani. Namen novemu društvu je izdavatı strokovni list »Slovenski Pravniki« ter v njem gojiti pravne in državne znanosti in s tem pospeševati slovensko uradovanje pri vseh državnih in avtonomnih oblastvih. Poleg izdavanja strokovnega lista bode društvu jedna poglobljenjših nalog dognati *slovensko pravno terminologijo*. Vrhu tega hoče izdavatı *zbirko raznih zakonov v slovenskem jeziku*, skrbeti za slovenske tiskovine, da se priredé v dovršenem jeziku namenu prikladno in juristično pravilno, ozirati se v svojem listu na *sodno medicino*, razpravljati stanovska vprašanja, prijati predavanja in razprave v društvenih shodih, osnovati si svojo knjižnico in tudi vplivati, da se pravilno uredi obseže notranjega jezika pri naših oblastvih. Naloga, katero si je postavilo »Pravniško društvo«, je tedaj silno važna in imenitna ne samo za razvoj pravne literature med Slovenci, ampak odločevalna je tudi za splošni napredek národa našega.

Društvo ima sedež svoj v Ljubljani in šteje že okoli 100 članov, izmed katerih plačujejo ljubljanski po 8 gld., zunanji pa po 6 gld. društvenine. Dač 26. januarija je imelo prvo svojo redno glavno skupščino, na kateri je začasni predsednik osnovalnega odbora, g. dež. sodišča svetovalec *J. Vencajz*, z lepo besedo poudarjal potrebo in važnost novega društva. Za predsednika je bil potem izvoljen g. *dr. Fr. Papež*, za pregledovalca računov g. notar dr. Jarnej Zupanec in g. odvetnik dr. Munda, v odbor pa gg. drž. pravdnika namestnik dr. Andrej Ferjančič, odvetnik dr. Janko Srnec, dež. sod. svetovalci Bogdan Trnovec, Pleško in Vencajz, finančne prokurateure pristav Emil Guttman, sodni pristav Anton Levec, notar Ivan Gogala, odvetniški kandidat dr. D. Majaron in avskultant dr. Janko Babnik. Da bi novo društvo srečno in plodovito delovalo mnogo let v napredek národa našega!

Slomškovo pismo z l. 1847. Priobčujemo pismo, katero je Slomšek leta 1847., takrat že škof lavantinski, v gajici pisal ljubljanskemu spirituvalu Juriju Volcu. Zanimivi list pojasnuje razmerje o novem pravopisu (gajici), kakor so bile takrat na Krajevskem, Štajarskem in Koroškem. Evo lista!

»Hochwürtdiger Herr Spiritual!

Prav iz serca se Vam zahvalim za lep dar Stoletne Pratique. Gotovo ste meni bolj vstregli z starim pravopisam kakor jaz Vam z novim, ki ga Krajuci zamečujete. Po mojih mislih ni stari — ne novi pravopis prav — so le bergle našimu pisanju — ino jaz nobenim vsiga serca ne dam, to pa vender prav serčno želim, de bi se vsi eniga poslužili — quia res parvae concordia crescunt, et discordia maximae dilabuntur. —

Po Novicah smo mislili Štajarci ino Korošci, katerim Slovenšina ne merzi, spoznati, de ste se Krajuci po večim noviga pravopisa prijeli; — ino hitro smo za Vami potegnili tudi mi, ki edinost ino braterno prijaznost ljubimo Ino ko se je roka noviga pravopisa tako privadila, de nam hitro izpodleti, če bi hotli zopet po starim pisati, še le slišimo, de Vam nekim na nov pravopis toljko merzi, de ga hočete po vsej ceni zatreti. Zakaj se niste hitro v začetki oglasili? Zmota bi ne bila toljka, kakor bo zdaj. Naša razkolnost nam ne bo hvale ne pridu prinesla; ino za tıga del me srce močno boli.

Iz ljubezni do edinosti sim Bohoričico zapustil ino se Metelčice gorko prijel, sim njo pisal, učil ino priporočal, de se je po Koroškim ino Štajarskim razširila. — Metelčico ste Krajuci zaterli; ino spet sim se jaz ino moji stare Bohoričice lotili zavolj duha edinosti.